

endnu at tilspøje, at jeg tror, at der paa et Par enkelte Steder i Lovforslaget rettest bør foretages en enkelt Redaktionsændring endnu, ligesom jeg fremdeles, ifølge hvad der senere er passeret eller rettere sagt ikke er passeret, nu maa anse det for at være rigtigt ved Sagens 3die Behandling at indføre de Bestemmelser angaaende Lovens Træden i Kraft og — hvad dermed staaar i Forbindelse — angaaende Erstatningen til de sportellønnede Skifteforvaltere, som foreløbig er skudt ud af Loven. Jeg vil forbeholde mig nærmere at forhandle med de ærede Medlemmer, der have stillet Ændringsforslag, om muligvis at stille et saadant Forslag til 3die Behandling.

Sasle: Den høitærede Minister udtalte sig egentlig ikke om, hvorvidt han vilde modsætte sig mit Ændringsforslag. Han udtalte kun, at han antog, at, saaledes som Lovforslaget var vedtaget af det andet Thing, vilde Skifteforvalterne i Reglen rette sig efter Bestemmelserne i Forordning af 1839; men jeg tror ikke, at det er ganske berettiget at vente det. Jeg tror, at man lige saa godt kan vente, at der vilde være en Del Skifteforvaltere, som ville skjønne paa een Maade, og Andre, som ville skjønne paa en anden Maade, og det er jo ogsaa i det Hele taget Hensigten med Ændringsforslaget under Nr. 1 at hjælpe Skifteforvalterne over det Ubestemte, saa nu er der blot Spørgsmaalet, om Ministeren ikke vil billige, at der i Ændringsforslaget bliver sat 3 Aar istedetfor 5 Aar. Jeg tror ogsaa, at den høitærede Minister maa indrømme, at der vist nok er mange Skifteforvaltere, som naar der slet ingen Tidsfrist var fastslaaet, ikke en Gang ville gaa saa vidt, at de fordrede manglende Efterretninger i 3 Aar, inden de ansaa en Mand for bortbleven.

Justitsministeren: Jeg kan ganske vist ikke tillægge dette Punkt nogen overordentlig stor Vægt, men ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil jeg dog anse det for rigtigt ikke paa dette Punkt at fremkalde nogen Uoverensstemmelse med de almindelige Bestemmelser i Forordning 11te September 1839. Naar det ærede Medlem antydede, at Skifteforvalterne vistnok kunde antages snarere at være tilbøjelige til at nøies med mindre Frist end 3 Aar, saa kan han ganske vist have Ret deri, men det maa ikke overses, at ved Siden af Bestemmelsen om de 5 Aar, staaer der tillige en Henvisning til §§ 14 og 15 i Forordningen 11te September 1839. Meningene dermed er jo, at det skal kunne gøres muligt, at en bortværende Person anses for død, uagtet der ikke er hengaaet saa lang en Frist, naar der alligevel er Omstændigheder tilstede, der gjøre det overveiede sandlyntigt, at han er død.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg C., Spalte 273—76.)

ansaaes vedtagne uden Afstemning.

1) Ændringsforslag af Sasle til Ændringsforslaget Nr. 1:

„5 Aar“ forandres til: „3 Aar“.

forkastedes med 26 Stemmer mod 12.

2) Forslag under Nr. 1 til § 5 af Sasle, N. B. Hansen, Riær, Moltke-Bregentved, Nellesmann, Drenbøll, W. Petersen, Rosenørn-Teilmann og Ussing:

b. og c. ombyttes.

b. affattes saaledes:

„naar ved Skiftets Begyndelse nogen af Arvingerne er fraværende udenfor Riget, eller hans Opholdssted ikke vides, og han heller ikke har befuldmægtiget en Anden til i Boet at varetage sit Ærv; vides det ikke, om en eventuel arveberettiget Person, hvis Opholdssted ikke kjendes, har overlevet Arveladeren, kan Boet dog overtages til privat Skifte, naar der er forløbet en Tid af 5 Aar, siden der sidst harvdes Efterretning om ham, eller naar de i Forordningen af 11te September 1839 §§ 14 og 15 omhandlede Betingelser, under hvilken en bortbleven Persons Arvinger vilde kunne procedere til at erholde Nyttens og Brugen af dennes Formue, ere tilstede med Hensyn til ham“.

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

3) Lovforslagets § 5 med den vedtagne Ændring, saalydende:

Uden Hensyn til Arvingernes Forlangende, blive Dødsboer, med den af § 10 flydende Indskrænkning, at tage under Behandling af Skifteretten:

a) naar ved Skiftets Begyndelse nogen af Arvingerne paa Grund af Alder er umyndig.

b) naar nogen af Arvingerne ved Skiftets Begyndelse er umyndiggjort, medmindre den Umyndiggjorte har i sædvanligt Formuesfællesskab med ham samlevende Ægtefælle i Live, i hvilket Tilfælde Bærgen i Forbindelse med denne kan tiltræde Boet paa den Umyndiggjortes Vegne.

c) naar ved Skiftets Begyndelse nogen af Arvingerne ere fraværende udenfor Riget, eller hans Opholdssted ikke vides, og han heller ikke har befuldmægtiget en Anden til i Boet at varetage sit Ærv; vides det ikke, om en eventuel arveberettiget Person, hvis Opholdssted ikke kjendes, har overlevet Arveladeren, kan Boet dog overtages til privat Skifte, naar der er forløbet en Tid af 5 Aar, siden der sidst harvdes Efterretning om